

האיכר והחתול שלו

סיפור מאיסלנד

לפני שנים גר איש זקן עם אישתו בבקתה קטנה ורעועה לא רחוק מארמון המפואר של המלך והמלכה. למרות שביתם היה כל כך עלוב שאנשים אמרו כי מתאים רק למגורים של חזיר, האיש הזקן היה עשיר מאוד וגם קמצן, אך בעל מזל. אמרו עליו שיעדיף ללכת יום שלם בלי אוכל מאשר להוציא אחת ממטבעות הזהב שלו. אך הוא כנראה באמת לא אכל מספיק כי בסופו של דבר חלה ולא היה לו די כוח כדי להבריא. הוא מת והשאיר אחריו אישה ובן. למחרת מותו הבן חלם שבא אליו איש לא מוכר ואמר "שמע לי, נערי. אביך מת כבר ובקרוב גם תמות אמך ואתה תישאר לבדך עם כל האוצרות האלה. אבל לפחות מחצית מרכושך לא נצבר ביושר ועליך להחזיר אותו לאנשים מסכנים שאביך רימה אותם. את המחצית השניה עליך לזרוק לים. הכסף ישקע במים אבל אתה תפוס את מה שיצוף, אפילו אם זו רק פיסת ניר. האיש הזר נעלם והצעיר התעורר.

החלום הטריד אותו מאוד. הוא לא רצה להתפטר מהרכוש הרב כי כל חייו ידע מה היא הרגשה לחיות ברעב ובקור, וקיווה שיוכל עכשיו ליהנות קצת מהאושר שירש. אך הוא היה בחור ישר וידע שאם אביו אסף את רכושו שלא ביושר, הוא לא יוכל ליהנות ממנו. בסוף החליט לעשות כפי שאמר לו האיש בחלום. הוא מצא מקום בו חיו אנשים עניים מאוד ובמחצית מכספו סייע להם. אחרי כן עלה על סלע שבלט לים וזרק את המחצית השניה. כל הכסף שקע במים ולא נשאר זכר ממנו פרט לפיסת ניר קטנה שצפה על פני המים. הוא הושיט את ידו, הוציא אותו מהמים וראה שעטוף בו מטבע של ששה שילינג. עכשיו היה זה כל הרכוש שבעולם. הוא הביט על המטבע וחשב "עם הכסף הזה לא אוכל לעשות הרבה, אך זה טוב יותר מלא כלום" ושם את המטבע בכיס מעילו. בימים הבאים הוא טיפל בגן הירקות שלהם וזה הניב מספיק כדי להאכיל אותו ואת אמו. אך כעבור ימים אחדים נפטרה גם אמו. הצעיר היה עצוב מאוד כשקבר אותה ובלב כבד יצא ליער, בלי לדעת לאן הוא בעצם הולך. כעבור זמן הרגיש רעב וכשראה לפניו בית קטן דפק

בדלת ושאל האם יוכל לקבל קצת חלב. האישה הזקנה שפתחה לו הייתה ידידותית מאוד ואף הציעה לו להישאר ללילה ואמרה שהלינה לא תעלה לו כלום.

כשנכנס לבית ראה שתי נשים ושלושה גברים שישבו לשולחן ואכלו ארוחת ערב. הם פינו לו מקום והזמינו אותו לאכול איתם. אחרי ששבע הסתכל סביב וראה יצור שיושב ליד האח ושהיה שונה מכל מה שראה אי-פעם. הוא היה אפור ולא גדול במיוחד אך עיניו היו גדולות ובהירות והוא זימר בצורה מוזרה, שונה מכל מה ששמע מחיות היער. כששאל מה היצור הזה ואיך קוראים לו אמרו לו "אנו קוראים לו חתול."

"הייתי רוצה שיהיה לי כזה. אולי אוכל לקנות אותו אם הוא לא יקר מדי" אמר "איתו לא ארגיש בודד." הם אמרו לו כי מוכנים למכור את החתול בשישה שילינג, אם הוא מוכן לתת להם סכום כזה.

הצעיר הוציא את הניר בו עטוף היה המטבע וכבר למחרת יצא לדרך, כשהחתול שוכב במעילו.

משך כל היום הם נדדו ביערות ומרעים עד שלקראת ערב הגיעו לבית. הצעיר דפק בדלת ושאל את האישה הזקנה שפתח לו האם יוכל ללון כאן, כשהוא מוסיף כי אין לו כסף כדי לשלם עבור

הלינה.

הזקן הזמין אותו לביתו, שם ליד שולחן ישבו ואכלו שני גברים ושתי נשים. אחת הנשים הייתה אישתו של הזקן, השניה בתו.

הוא שם את החתול על מדף והם באו כדי לראות את היצור המוזר. החתול בא אליהם, התחכך בהם, הוציא גפה ושר את שירו המוזר. הנשים נהנו מאוד ונתנו לחתול לאכול, כמה שרק רצה. בינתיים הצעיר סיפר להם את סיפורו והסביר שאין לו עכשיו שום רכוש מלבד החתול הזה. הזקן יעץ לו ללכת לארמון המלך שנמצא לא רחוק. הוא אמר שהמלך הוא איש נדיב מאוד ויוכל לעזור ולייעץ לו.

הצעיר הודה לו על העצה ולמחרת בבוקר יצא לכוון הארמון. כשהגיע לשם שלח מסר למלך וביקש להתקבל אצלו לראיון. השיבו לו שעליו ללכת לאולם הקבלה שם יפגוש את הוד מלכותו. המלך ישב בדיוק לארוחת צהריים כשהצעיר נכנס לאולם. הוא קרא לו להתקרב והבחור קד קידה עמוקה. אחר כך הביט סביב וראה המון יצורים שחורים קטנים שרצו מסביב האולם ואף עלו על השולחן, וחטפו פיסות אוכל מצלחתו של המלך. המלך ניסה לגרש אותם בשתי ידיו ולכן לא יכול

"את בתך ואת המלוכה" ענה הצעיר.
וכך היה.

היה להמשיך בארוחה, וגורלם של אנשי החצר לא היה טוב יותר.

"איזה חיות מוזרות אלה?" שאל הצעיר את אחת הגברות שישבו לשולחן.

"אנו קוראים להם 'חולדות'" אמר המלך ששמע את השאלה "וכבר שנים אנו מנסים להתפטר מהם ללא הצלחה. הם אפילו פולשים למיטות שלנו."

באותו הרגע הרגישו כולם במשהו אפור עף באוויר. זה היה החתול שקפץ על השולחן ובמכות ראשונות הרג כבר שלוש חולדות. מיד נשמע רשרוש של רגליים קטנות ותוך רגע העולם היה נקי מהיצורים.

דקות אחדות המלך ואנשי החצר נאלמו דום. בסוף שאל המלך "איזה יצור זה שיכול לעשות כשפים כאלה?" והצעיר סיפר לו שזה חתול ושהוא קנה אותו בשישה שילינגים.

אזי אמר המלך "מזל גדול הביא אותך לארמון שלי, ותודה ששחררת אותנו ממכה ששנים לא הצלחנו להתפטר ממנה. אני נותן לך עכשיו לבחור אחד מהשניים. או שתהיה ראש הממשלה אצלי, או שתתחתן עם בתי ותשלוט אחרי מותי. מה תבחר?"